ՄԵՂՈՒ

ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԻ

ՀՈՐԻԶՈՆԱԿԱՆ ԵՒ ՀԱՅԱՍՏԱՆ ՕՐԵՐՔ

Գին տարեկան (100 թերթ) 400 դրուշ կանխիկ։ Գաւառաց համար մէկ Օսմ. ոսկի, Մէկ թերթ 50 փարայ։
Յանուցման տողը մէկ անգամի համար 3 դրուշ, երկու կամ աւելի անգամներու համար զատ սակարկութիւն կըլլայ։

Նամակներ վերադարձնելու համար կամ գրութիւնն պէտք է ուղղել առ Յակոբ Ճ. Պարոնեան կ. Գալիս Ալամա-Չամամ խանը խալվէ վերնայարկ թիւ 31։
Ձանգու ծախքը չը վճարված նամակ չընդունվիր։

ԵՐԿՐՈՐԴ ՇՐՋԱՆ — 1873 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 10 ՇԱԲԱԹ — Թիւ 168

ԽՐԻՄԵԱՆԻ ՕՐՈՎ

Մենք, ինչպէս նաև ամեն մարդ այնպէս գիտենք որ Խրիմեան Երբազանը Պատրիարքութենէ հրաժարած է։ Սխալած ենք եղեր. Խրիմեանը հրաժարած չէ եղեր, տակաւին Պատրիարք է եղեր։

— Ինչ էին հապա լրագրաց մէջ հրատարակված հրաժարագիրները։

— Անոնք հրաժարագիր են եղեր, հրաժարական չեն եղեր։

— Տեղապահի մը ընտրութեան լուրն ալ սուտ է։

— Տեղապահ մը պիտի ընտրենք, բայց Խրիմեանն ալ հրաժարական չէ սուտած գլուխ. և աս ըսողն ալ Օրագիրն է։

Ուտումէյի ազգայնոց մէջ այս օրերս կռիւ մը տեղի ունեցած է։ Լրագրաց ոմանց պրածին նայելով՝ ազգայինք ոմանք տեղւոյն առաջնորդը և ժողովականներէն մէկ քանին ծեծ ծեր են եղեր։

Օրագիր՝ այս դէպքը յիշելովիկ. «Խրիմեանի Պատրիարքութեան օրով ասա ալ տեսանք։»

Խրիմեանի Պատրիարքութենէ հրաժարած չըլլալուն ասկից աւելի ի՞նչ մեծ ապացոյց կրնայ ըլլալ։

Երբ գաւառի մը կամ թաղի մը մէջ յուզմունք մը երևան կելնէ, Օրագիրը չուտ մը Խրիմեանը Պատրիարք կընէ կոր, այս յուզմունքը լմնցնալուն պէս Խրիմեանը Պատրիարքութենէ կը հրաժարեցնէ կոր։

Մենք ալ չենք ուրանար որ Խրիմեանի օրով շատ դժբաղդութիւններ կրեց ազգը, բայց Օրագրոյ պէս Խրիմեանին դէմ կիրք չունենալնուս՝ սուտերու և զրպարտութեանց չենք դիմեր, այլ ինչ որ իրօք Խրիմեանին գլխուն տակէն եղած է նէ՝ զանոնք միայն կը գրենք։

Ամեն մարդ կը յիշէ որ մէկ երկու չաթաթ առաջ գիշերը աստեղ լուսինը խաւարեցաւ։ Արդ ով եր ասոր պատճառը. լուսինը կեցած տեղը ինչո՞ւ պիտի խաւարի։

Ոմանք այլ և այլ մեկնութիւններ կուտան, բայց մենք ստուգելով իմացանք որ Խրիմեանն է եղեր պատճառ լուսնին խաւարմանը։

Խրիմեանի օրով չէր որ Նաբոլէոնը իւր սուրը դիցուամ կայսեր յանձնեց։

Ամերիկայի պատերազմին չարժառիթը եղած վնասուելու ըլլանք՝ պիտի տեսանենք որ Խրիմեանը այդ պատերազմին մէջ մեծ դեր մը խաղացած է։

Խրիմեանի օրով չէ որ Ռուսաց կայսրը վեց հատ ձի ղրկեց մեր Օսմանեան կայսեր։

Կայէն՝ Աբելը մեռցուց նէ՝ ասոր պատճառը ով եր։ Պատմութիւնը մեզ կը սորվեցնէ որ ասոր ալ պատճառը Խրիմեանն է։

Խրիմեանի օրով չէր որ քոլէրա եղաւ։ Վերջապէս Խրիմեանի [օրով չէ՞ որ ազգը Օրագրոյ և Մամուլի պես թերթեր ունեցաւ։

Գանի որ՝ այս ամբաստանութիւնները կան, մանաւանդ վերջինը, կախելու է այդ մարդը։

ՓԱՂ. ԺՈՂՈՎ ԵՒ ՏԵՂԱՊԱՀ

Փաղ. ժողով մը կազմելով Տեղապահի մը ընտրութեան համար ընդհ. ժողով դումարելու հրամանը Ր. Դանէն եկած ըլլալով Պատրիարքարանն, յատ աջիկայ ուրբաթ երեսփոխանութիւնը նիստ պիտի ընէ։

Ինչպէս պիտի ըլլայ այս նիստը, դէմքնաց [թէ դանիկայ

Ազանց խնդրոյն բնութեան կարծիքն հասկնալու՝ օգերու բնութիւնը կը պահանջէ որ դէմքնիկ ըլլայ. եւ թէպէտ օգերու բնութիւնը կէտ առ կէտ գործադրել հարկ ըլլայ՝ ընդհ. ժողովին մէջ վառարան մ'ալ դնելու է, երեսփոխան էֆենտիներն ալ մէյմէկ չանախ կամ ոօմ խմելով այնպէս գալու են ժողովին և խղճի մաօք կատարելու են իրենց պաշտօնը։ Այս ըսածնիս ուշադրութեան առնըվելու է, և վառարան մը գրվելու է. կըրնայ ըլլալ որ երեսփոխաններէն ոմանք մսին և խղճերնուն դէմ բան մը ընեն և վերջն ալ ելնեն ըսեն թէ՝ օդը ճնշում բանեցուց։

Ամեն մը այս ըսելնէն առաջ, դուն գործ չունիս նէ՝ դնա իրենց հասկցնել աշխատէ՝ որ օդը մարմնոյն վրայ մեայն կրնայ ճնշում բանեցընել և ոչ թէ խղճին վրայ։ Զեն հասկցվիր և կըսկսին պօռալ «դատաստան պէտք է, օդը դատաստան է նէ ենթարկելու է և պատժելու է որ երեսփոխանութիւնը չճնշէ։»

Ուստի երեսփոխանները մեր այս առաջարկութիւնը քուէից բացարձակ առաւելութեամբ ընդունելով Տեղապահի մը ընտրութեան սկսելու է։

Ով վաղուստ անդուստ ընդհ. ժողովոյ ընտրելու և հրաժարեցնելու մասին ունեցած յաջողակութիւնը դիտնալով յուսով ենք որ առանց դժուարութեան Տեղապահի խնդիրը պիտի լմնցնէ։

Բայց, Տեղապահ ընտրելէն առաջ փաղ. ժողով մը պիտի ընտրվի, ան ինչ պիտի ընենք։

Օրագիրը ալ այս մասին տարբեր կարծիքով մեզի համաձայնած է. փաղ. ժողովոյ նախորդ անդամներէն ընտրելու չէ ըսած. որովհետև, կը յաւելու, անոնք պզտութեան պատճառաւ եղան, անոնք Կամաքիայի Լէնկերմանը եղան, Կամաքիա մինչ դարձուցին, որովհետև կըսէ, անոնք գաղը գիւղի խնդրոյն մէջ խաբեբայութիւն ըրին, ինչպէս որ այն առեն Օրագիրը բուն խակ պաշտպանեան գրութիւններով հայտնեցաւ։

Մենք ալ կըսենք որ եթէ Օրագրոյ գրածները ատոյգ են, պէտք է նախորդ փաղ. ժողովոյ անդամները ղրկել ոչ թէ որ և է ժողովոյ անդամ ընտրվելու իրաւունքէն, այլ նաև քուէ ասելու իրաւունքէն ալ. իսկ եթէ զրպարտութիւններ են՝ պէտք է Օրագիրը պատժել որ մէյ մ'ալ զրպարտութիւն չընէ։ Կը յուսամք որ ընտրվելիք փաղ. ժողովն իր նախորդին պատիւը տեղը բերելու համար իր առջի դործը գատաստանի խնդիրը պիտի ընէ։

ՆԱՄԱԿԱՆԻ

Պարոն

Իրատնէ թերթև ևս եղեր դուն։

Օրեցօր 5 Դեկ. 1873

. . . Խմիտր,

Ե՛ս դեռևս ամէն օր լսում եմ ձեր ողջոյնները ձեր ծանօթների կողմից, որոնք ձեզ տեսել են Ալեքսանդրապոլում, եւ ուրախ եմ, որ ձեր առողջական վիճակը լաւ է։ Ես էլ, ինչպէս գիտէք, ամառը անցկացրի Ալեքսանդրապոլում, ուր ինձ կանչել էին գործերս։ Ես ուզում էի ձեզ գրել այնտեղից, բայց ամէն անգամ, երբ նստում էի գրելու, ինձ մօտ էին գալիս մարդիկ, եւ ես ստիպուած էի գրիչը դնել։ Ուրիշ պատճառ չկար։ Ես ուզում էի ձեզ գրել, որ ձեր ուղարկած ապրանքները ստացել եմ, եւ որ ամէն ինչ կատարուած է ձեր պատուէրների համաձայն։ Ես ուզում էի ձեզ գրել նաեւ այն մասին, որ ձեր ուղարկած ապրանքները ինձ համար շատ թանկ նստեցին, որովհետեւ ես ստիպուած էի ամէն մի ապրանքի համար մաքսի մէջ վճարել 50 տոկոս։ Ես ուզում էի ձեզ գրել նաեւ այն մասին, որ ես ստիպուած եմ եղել ձեր անունով վճարել մաքսի մէջ 1000 ռուբլի, որովհետեւ ես ստիպուած էի ապրանքները ազատել մաքսից, որպէսզի չվճարեմ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ Ս. ԵՂԻՇԷԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԵՒ ՆԱՀԱՏԱԿԱՑ ՀԱՅՈՑ ԱՍՈՐԻՔԻ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՎԱՍԱՆ

Ի ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ՎԱՀԱՆԱՅ ԳԱՂԱՏԱՑՈՅ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ Ս. ԵՂԻՇԷԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԵՒ ՆԱՀԱՏԱԿԱՑ ՀԱՅՈՑ ԱՍՈՐԻՔԻ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՎԱՍԱՆ

Ի ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ՎԱՀԱՆԱՅ ԳԱՂԱՏԱՑՈՅ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

ՏԱՐԵԿԱՆ ԱՐՁԱԿ Թ. 4 ՅՍԱԿՈՅՆ ՀԱՏ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ—ՊՂՇՈՂՏ

ՊՈՒՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ Թ. Թ. ՊՈՂՈՍԵԱՆ

Թ. ՅՈՒՆԻՍԻ 6. ՊՈՂՈՍԵԱՆ Թ. 3 ՊՈՒՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՊՈՂՈՍԵԱՆ ՀԱՅՐ ԵՒ ՈՐԴԻ

Ընտանեկան վէպ

ՀԱՏՈՒԱԾ

Ա.

Ամառուան տաք օրերէն մէկուն, ժամը տասնմէկին, Պողոսեան հայրը, որ ամէն առաւօտ կանուխ կ՚երթար իր գործատունը, ինչպէս միշտ, ճաշի սեղանին նստած էր իր կնոջ եւ զաւակներուն հետ, եւ ուրախ ուրախ կը խօսակցէր անոնց հետ։

Ընտանիքը կազմուած էր հինգ հոգիէ։ Հայրը՝ Յակոբ Պողոսեան, որ քառասունհինգ տարեկան էր, կինը՝ Մարիամ, որ երեսունհինգ տարեկան էր, եւ երեք զաւակներ՝ Վարդան, որ տասնչորս տարեկան էր, Հրանդ, որ տասնմէկ տարեկան էր, եւ Նունէ, որ ութ տարեկան էր։

Ընտանիքը կ՚ապրէր Պէշիկթաշի մէջ, Պոսֆորի ափին, գեղեցիկ տեղ մը, ուր ամէն կողմէ ծառեր ու պարտէզներ կային։ Ամառուան տաք օրերուն, երբ քաղաքին մէջ շոգ կ՚ըլլար, ընտանիքը կ՚անցնէր իրենց ամառնային տունը, որ Պոսֆորի ափին վրայ էր, եւ հոն կ՚անցուցին ամիսներ մը։

Ճաշի սեղանին շուրջ նստած էին հայրը, մայրը, Վարդան եւ Հրանդ։ Նունէ դեռ պզտիկ էր, ուստի ճաշի սեղանին չէր նստեր, այլ կ՚ուտէր առանձին, իր սենեակին մէջ։

Հայրը կ՚ուտէր եւ կը խօսակցէր։

— Ես որ ձեր տարիքին էի, կ՚ըսէր, ամէն առաւօտ կանուխ կ՚արթննայի, եւ ամէն օր նոյն ժամուն կ՚երթայի գործատունս։ Ես ալ ձեզի պէս ուզած ատենս չէի կրնար ոտքի ելլել, ուզածս չէի կրնար ընել։ Ես ալ ձեզի պէս ուզածս չէի կրնար ուտել։ Ես ալ ձեզի պէս ուզածս չէի կրնար խմել։ Ես ալ ձեզի պէս ուզածս չէի կրնար ըն